

Developing Training Course to Enhance the Potential of Guiding Activity Management in the Digital Age for Junior Highschool Teachers

Warut Khechonsat¹, Tipaporn Sujaree² & Nattachai Jantachum³

Received	Reviewed	Revised	Accepted
05/02/2022	07/02/2022	11/02/2022	16/02/2022

Abstract

The objectives of the research were to 1) study the basic information for developing a training course to enhance the potential of guiding activity management in the digital age for junior high school teachers 2) develop the training courses 3) implement the training course and 4) confirm the effectiveness of the training course. The research was divided into 4 phases. Phase 1 and 2; to study the basic information for developing a training course and evaluate its effectiveness. It was achieved by analyzing document data, survey problems on the guidance of activity management and training courses. Phase 3; to implement the training course in 20 junior high school teachers as the target group. Finally, phase 4; to confirm the effectiveness of the training course. The statistics were the percentage, mean, standard deviation, and t-test (dependent sample)

The research found that

1. The study on the basic information of guidance on activity management and the demand of training courses showed that the teachers encountered issues regarding guiding activity management in the digital days. The demand for the guiding management activity training course along with follow-up student evaluation was raised to a high level.

2. The developed training course consists of an objective, content, activity management, media, the source of knowledge, and assessment process. The

¹ Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail: warut2554k@gmail.com

² Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail: tipaporn4146@yahoo.com

³ Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail: nattachai@rmu.ac.th

effectiveness evaluation of the course by the professionals resulted in a high level of compatibility and adequacy in the course and the handouts, which meant that the training course could be utilized for the development program.

3. The outcome of the training course displayed that all of the participants passed the assessment at 80 percent and delivered overall satisfaction which was considered as a high level of understanding of guiding activity management in the digital age.

4. The implementation of guiding activity management found that 3 teachers were able to create the guiding activity plans at the highest level. The students also indicated that the management was effective at a high level.

Keyword : Training Course, Guiding Activity Management, Digital Age

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วรุตม์ เจริญสัตย์¹, ทิพาพร สุจาธิ² และณัฐชัย จันทชุม³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม 3) นำหลักสูตรไปใช้ และ 4) ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร การวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะได้แก่ระยะที่ 1 และ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร สํารวจปัญหาการจัดกิจกรรมแนะแนว และความต้องการในการฝึกอบรมระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้กลุ่มเป้าหมายซึ่งคือ ครูที่สอนการจัดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 20 คน และระยะที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (One-Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมแนะแนวและความต้องการในการฝึกอบรมพบว่า ครูมีปัญหาในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล และต้องการให้จัดการฝึกอบรมในด้านการจัดกิจกรรมแนะแนวและการติดตามประเมินผู้เรียนในระดับมาก
2. หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยหลักการ จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมฝึกอบรม สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล การประเมินคุณภาพของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความสอดคล้องและความเหมาะสมในระดับมากสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้
3. เมื่อนำหลักสูตรไปใช้พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลโดยทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีความพึงพอใจภาพรวมในระดับมาก
4. ผลการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวพบว่าครูทั้ง 3 คนสามารถจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวได้ในระดับดีมาก และผู้เรียนมีความเห็นต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวของครูอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม การจัดกิจกรรมแนะแนว ยุคดิจิทัล

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail : warut2554k@gmail.com

² มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, Email: tipaporn4146@yahoo.com

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, Email: nattachai@rmu.ac.th

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษา เพื่อนำไปกำหนดนโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษา โดยยึดกรอบการปฏิรูป การศึกษาน้อมนำพระราชกระแสของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ด้านการศึกษา ที่จะต้องมุ่งสร้างพื้นฐาน ให้เด็กเยาวชน และผู้เรียนมีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องสถาบันหลักของชาติ สร้างพื้นฐานชีวิต อุบนิสัย ที่เข้มแข็ง สร้างความรู้ ทักษะเพื่อให้มีอาชีพ มีงานทำ และได้บำเพ็ญประโยชน์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ.2561-2580 ด้าน การเสริมสร้างศักยภาพและทรัพยากรมนุษย์ ที่มุ่งให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตใน ศตวรรษที่ 21 และยึดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดการในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก ที่สำคัญได้ยึดวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา ภายใต้แผนปฏิรูปประเทศด้าน การศึกษา ในประเด็นสำคัญคือ ยกระดับคุณภาพการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาในระบบต่าง ๆ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ครูและผู้เรียนสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม (holistic) จัดแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เรียนรู้ด้วยวิธีการ Active Learning เน้นพัฒนาทักษะกระบวนการคิด การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลอง กิจกรรม การเรียนรู้จากปัญหาและการลงมือปฏิบัติ สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา เชื่อมโยงสู่อาชีพและการมีงานทำ (Ministry of Education, 2019) การจัดการศึกษาของประเทศไทยที่จะประสบความสำเร็จนั้นจะเห็นได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในระดับและประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่การจัดการศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา การมัธยมศึกษา การอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา (Wongyai, W., 2011) ในการจัดการ เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงมีความจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้แบบองค์รวมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้การดำรงชีวิตและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ (Upamaitichai, T., 2014)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบ วินัย ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่าง มีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณะประโยชน์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถ ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่าง เหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิต สาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม (Ministry of Education, 2008)

ปัญหาของเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนไทยขณะนี้กำลังเผชิญ กับความเสี่ยงมากมายอันเกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเด็ก เด็กและเยาวชน

จำนวนมากขึ้นซึ่งพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุม และอื่น ๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน สถานการณ์ความรุนแรงของพฤติกรรมกลั่นแกล้ง รังแกกัน (Bully) ของนักเรียนระหว่างนักเรียน ด้วยกันเอง หรือระหว่างนักเรียนกับบุคคลอื่นที่นักเรียนรู้จักและไม่รู้จักทั้งในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา นักเรียนมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงเลียนแบบต่อกันมา และนักเรียนเลียนแบบจาก Social Media ที่เรียกว่า Cyber Bully เป็นการกระทำความผิดทางไซเบอร์ หมายถึง การกลั่นแกล้ง การให้ร้าย การด่าว่า การข่มเหง หรือการ รังแกผู้อื่นทางสื่อสังคมต่างๆ เช่น facebook twitter Instagram และ line มีการใช้ภาพประกอบ ตัดต่อ แต่งภาพ ให้น่าเกลียด น่าขงกว่าเดิม มีการล้อเลียนถ้อยคำ กลั่นแกล้งอย่างต่อเนื่อง อาจมีคนมาเขียนความ คิดเห็นซ้ำเติมแล้วมีการแชร์ไปใน Social Media เรียกว่าเป็น Cyberbullying เหมือนถูกทำร้ายจากคนเป็น จำนวนมากขึ้นแล้วซ้ำอีก และอาจแพร่กระจายไปในวงกว้างในห้วงเวลาไม่นาน โดยการทำร้ายยังคงอยู่อย่าง นั้น เปิดไปเมื่อไรก็เจอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กนักเรียนผู้ถูกรังแก นอกจากนั้นแล้วยังพบความรุนแรงอื่นที่ นอกเหนือจากพฤติกรรมกลั่นแกล้ง รังแกกัน (Bully) เช่น ปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากผู้ใกล้ชิด ปัญหาการเสพติดสารและการเสพติด พฤติกรรม ปัญหาครอบครัวของนักเรียน ปัญหาสังคม ชุมชนที่อยู่ใกล้ชิด นักเรียนและอื่นๆ ทุกปัญหาล้วนส่งผลกระทบต่อเด็กนักเรียนทั้งผู้ถูกรังแกหรือผู้กระทำโดยตรง ทั้งนี้อาจมาจาก สาเหตุนักเรียนผู้ถูกรังแกและนักเรียนผู้กระทำบางคนขาดทักษะชีวิตด้านสุขภาวะทางจิตใจ (Mental Health Literacy) ที่ดีที่เป็นภูมิคุ้มกันในการรองรับหรือสร้างปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น มีการตัดสินใจ กระทำในสิ่งที่ผิดพลาดโดยลำพัง ทุกปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนรับรู้กันทั่วไปตามข่าวในหลายช่องทาง ของ Social Media ปัญหาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความสำคัญกับสถานศึกษาใน การป้องกัน ดูแลไม่ให้เด็กนักเรียนได้รับผลกระทบ และคุ้มครอง เยียวยา แก้ไข หากนักเรียนคนหนึ่งได้รับ ผลกระทบก็จะไม่ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนผู้ไม่ได้รับผลกระทบ ด้วยสภาพและปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนดังได้กล่าวถึงข้างต้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเห็นความสำคัญขอระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความร่วมมือของกรม สุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษาในอดีต จะเป็นเครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ได้ใช้เป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแวดล้อมไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ปัญหา เศรษฐกิจและสังคมที่มีความเร็ว ร้อน แรง และร้าย ได้อย่างเท่ากัน ทัวถึงถูกต้องและเป็นธรรมกับเด็กและ เยาวชนทุกคน

ปัจจุบันพบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ส่วนใหญ่ขาดครูที่ สำเร็จการศึกษาทางการ แนะแนว ครูที่สอนกิจกรรมให้คำปรึกษา การแนะแนวส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้นที่ ไม่สำเร็จการศึกษาวิชาเอก แนะแนว ซึ่งขาดความรู้ ความเข้าใจ และ ทักษะในการสอนกิจกรรมให้คำปรึกษา การ แนะแนว มีผลทำให้ไม่สามารถตอบสนองความสนใจ ความต้องการ ของผู้เรียน ตลอดจนปลูกฝังคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ให้กับนักเรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นจึงต้องใช่วิธีการพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่แล้วให้สามารถ ทำหน้าที่ในการสอนกิจกรรมให้คำปรึกษา การแนะแนว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรดังกล่าว ได้แก่ ครู

ประจำชั้นซึ่งสอนกิจกรรมให้คำปรึกษา การแนะแนว ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้ครูประจำชั้นซึ่งเป็น ผู้ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด มีสมรรถนะในการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียน พร้อมให้บริการปรึกษา สร้างสุข แก้ไขปัญหา เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษา ฝึกทักษะการแก้ไขปัญหาและ พัฒนาอารมณ์ สังคมและสติปัญญาแก่เด็กนักเรียน และสามารถให้การคุ้มครองช่วยเหลือเด็กนักเรียน ในภาวะวิกฤติรุนแรงได้ สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานตามแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีผลทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนได้ส่งผลก่อให้เกิดปัญหากระทบต่อสังคมโดยรวม (กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต) โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ เป็นโรงเรียนหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือ ที่มีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะด้านอาชีพ การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา กระบวนการแนะแนวใช้การประเมินบุคลิกภาพนักเรียน การพัฒนาเพิ่มสัมผผลงานนำสู่การปฏิบัติในโรงเรียนของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำ แต่ก็ยังประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ครูประจำชั้นซึ่งไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการแนะแนว และมีครูอีกส่วนมากที่ไม่เคยมีประสบการณ์ผ่านการอบรมมา จึงเกิดความไม่มั่นใจในการสอนจัดกิจกรรมแนะแนวของครูประจำชั้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ กำกับผู้ควบคุม ช่วยเหลือ ติดตาม นิเทศการปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้สอน จึงมีความสนใจ ที่จะพัฒนาครูประจำชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่สอนกิจกรรมแนะแนว ให้มีความรู้ มีความเข้าใจ ตลอดจนเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรม แนะแนว ด้วยการพัฒนาลัทธิสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาลัทธิสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อพัฒนาลัทธิสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อนำลัทธิสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้
4. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของ ลัทธิสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตทางด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยคือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตทางด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ ครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนวหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง 98 คน ใช้สำหรับตอบแบบสำรวจในการศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้จำนวน 48 คน

3.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการสัมมนาอิงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 7 คน

3.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ ได้แก่ ครูโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยา อําเภอนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์และครูในโรงเรียนเครือข่ายที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนวหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการอบรมครั้งนี้คาดหวังว่าจะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาโดยการเข้ารับการอบรมจะต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3.4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 4 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ครู

ประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านแนะแนวหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องซึ่งผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมเรียบร้อยแล้ว และยินดีให้ผู้วิจัยติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยประเมิน

4. ขอบเขตด้านเวลา ปีการศึกษา 2564

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนวหรือสาขาที่เกี่ยวข้องดังนี้ จำนวน 132 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 55 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยระยะที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาต้น และผู้บริหาร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 98 คน และผู้บริหาร จำนวน 48 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคอีสาน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

ระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ จำนวน 7 คน ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาแนะแนว 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน รวม 7 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

ระยะที่ 3 การนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์และครูในโรงเรียนเครือข่ายที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนวหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวน 20 คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการอบรมครั้งนี้คาดหวังว่าจะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาโดยการเข้ารับการอบรมจะต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ระยะที่ 4 การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไม่ได้สำเร็จ การศึกษาด้านการแนะแนวหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ อำเภอนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ และครูโรงเรียนเครือข่ายจำนวน 20 คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการฝึกอบรมครั้งนี้คาดหวังว่าจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมแนะแนว ผลการประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลของการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลการศึกษาดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลางหนึ่งด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนิเทศและติดตามประเมินผล ด้านกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ และด้านการนำผลการประเมินมาพัฒนา

2. สภาพการดำเนินงานแนะแนว ตามความคิดเห็นของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า โดยรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ถึงระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมแนะแนว มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนว มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความต้องการให้ครูในโรงเรียนเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาตนเองในการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องการให้ครูในโรงเรียนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองในการจัดกิจกรรมแนะแนว อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.08 และอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.42

ระยะที่ 2 ผลของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนว ยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการศึกษาในระยะที่ 1 นำมากำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีรายละเอียดขององค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะโดยมีหลักการจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำรวจปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมของครูประจำชั้นที่ไม่มีคุณสมบัติด้านการแนะแนวและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ที่ทำหน้าที่สอนการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งครูประจำชั้นเหล่านี้มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมการแนะแนวยุคดิจิทัล ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับมาก เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานของครู ประจำชั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งในเนื้อหาของการฝึกอบรมจะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม รวมทั้งการวัดและการประเมินผล โดยรูปแบบของการฝึกอบรมใช้หลักการ แนวคิด และวิธีการที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ และการวิเคราะห์สถานการณ์ตามที่กำหนด รวมทั้งการสาธิต เป็นต้น ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการแนะแนวได้
2. อธิบายแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ได้
3. ออกแบบและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ได้

4. ติดตามผลและประเมินผลงานแนะแนวได้

3. เนื้อหาสาระ

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลของครูประจำชั้น
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการแนะแนว
2. การจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551

3. ลักษณะและรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล

- 3.1 การรู้จักตนเองและผู้อื่น
- 3.2 การค้นหาและพัฒนาจุดเด่นตามความสามารถพิเศษ
- 3.3 การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
- 3.4 การอยู่ร่วมกันและทำงานเป็นกลุ่ม
- 3.5 การปรับปรุงด้านการเรียนและบุคลิกภาพ
- 3.6 การเลือกสรรข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง

4. การออกแบบหน่วยและวางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล

5. การติดตามและการประเมินผลงานแนะแนว

รวมเวลาในการอบรม 18 ชั่วโมง (3 วัน)

4. การจัดกิจกรรมการฝึกอบรม

จัดให้มีการฝึกอบรมโดยวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการแนะแนว ตามตารางการฝึกอบรมโดยใช้
วิธีการฝึกอบรมที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การสาธิต การปฏิบัติ และการวิเคราะห์สถานการณ์
ตามที่กำหนด ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

เอกสารประกอบการฝึกอบรม ppt ประกอบการบรรยายในกิจกรรม

6. การวัดและการประเมินผล

กำหนดการประเมินผลโดยการออกแบบเครื่องมือวัด ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล
2. วัดความพึงพอใจ

สรุป ในการยกย่องหลักสูตร ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลพื้นฐาน จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลจากการสำรวจ ความ
คิดเห็นของผู้บริหารและครูประจำชั้นที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อ
นำมาจัดทำกรอบแนวคิดของการกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัด

กิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตร 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) เนื้อหาหลักสูตร 4) กิจกรรมการฝึกอบรม 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล

จากนั้นผู้วิจัยได้นำหลักสูตรฉบับร่าง (Prototype of Curriculum) เสนออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และที่ปรึกษาร่วม ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของหลักสูตรโดยมีการปรับปรุงให้มีเนื้อหาครอบคลุมและมีระยะเวลาอบรมเพิ่มขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2. ผลการปรับปรุงหลักสูตรตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนว 2) ให้ปรับหลักการของหลักสูตรโดยให้ระบุจุดเน้นของหลักสูตรให้ชัดเจน 3) เนื้อหา จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์และตรงกับความต้องการของผู้เข้าฝึกอบรม จากข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เสนอร่างหลักสูตรที่มีการปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ได้ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตร รวมทั้งแนะนำแก้ไข

โดยผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมมีระดับความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นคำถาม พบว่า ในแต่ละประเด็นคำถามมีค่าความสอดคล้องระหว่างประเด็นคำถามกับองค์ประกอบของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่าง ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.55 ถึง $\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.55) ซึ่งแสดงว่าหลักสูตรมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ และระดับความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวม มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$; S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด

ระยะที่ 3 ผลของการนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ได้รับการปรับปรุงหลักสูตรฉบับสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำไปใช้กับครูประจำชั้น ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ทำหน้าที่สอนการจัดกิจกรรมแนะแนว ในระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น ซึ่งได้แก่ ครูโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ และครูในโรงเรียนเครือข่าย ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษา ด้านการแนะแนว หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน โดยการอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล จับบรรมระหว่างวันที่ 16-18 สิงหาคม 2564 ระยะเวลาในการฝึกอบรม 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง ณ ห้องประชุมโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาการ อ.หนองกุงศรี จ.กาฬสินธุ์

ผลการนำหลักสูตรไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเป็นดังนี้

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างอบรมและคะแนนหลังการฝึกอบรม กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างอบรมและคะแนนหลังการฝึกอบรม กับเกณฑ์ร้อยละ 80

n	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์ร้อยละ 80	df	t	Sig.
20	51.95	2.35	48	19	7.55	.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 7.55 สรุปได้ว่า คะแนนทดสอบระหว่างอบรมและหลังการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าประสิทธิภาพกระบวนการและประสิทธิภาพผลลัพธ์ของผู้เข้าฝึกอบรม สูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมทุกด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D.=0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ม.ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.37$, S.D.= 0.60) ด้านวิทยาการ ($\bar{X}=4.10$, S.D. =0.64) ด้านสื่อและสถานฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.68) และด้านเนื้อหา ($\bar{X}=3.95$, S.D. = 0.62)

ระยะที่ 4 ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

หลังจากฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ติดตามศึกษาอาสาสมัครที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่า สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนวได้หรือไม่

1. ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวของครูเป็น ดังนี้
ตารางที่ 2 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ประเมินผลได้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 สามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 ใจความถูกต้อง	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
3.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้			
6.1 สามารถทำขึ้นได้เอง	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3 สนองจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
6.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	4.80	0.45	มากที่สุด
6.5 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
โดยรวม	4.85	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยรวมมีความคิดเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D.= 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ($\bar{X} = 3.80$, S.D.= 0.71) รองลงมาคือ สื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.58) และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.77)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมแนะแนว แนวคิดในการพัฒนาบุคลากร การเรียนรู้ของผู้ใหญ่

การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม รวมทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาพัฒนาโครงสร้างหลักสูตร นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมของครูประจำชั้นที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านแนะแนวหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งพบว่า มีความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด และจากการสำรวจความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการให้ครูแนะแนวเข้ารับการฝึกอบรม พบว่า ผู้บริหารต้องการให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยนำข้อมูลระยะที่ 1 ที่ได้จากการศึกษาเอกสารบทความ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากำหนดจุดมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม คือ 1. หลักการของหลักสูตร 2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 3. เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม 4. กิจกรรมการฝึกอบรม 5. สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 6. การวัดและการประเมินผล จากนั้นผู้วิจัยได้นำโครงสร้างของหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตร ผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร พบว่า ค่าความสอดคล้องโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า หลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความสอดคล้องทุกประเด็น และผลการประเมินความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ระหว่าง 3.60-4.57 ถือว่าหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่พัฒนาขึ้น ผ่านเกณฑ์และสามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาตามแนวคิดของ Utranan, S. (1989) ที่ได้กำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอน คือ จะต้องวิเคราะห์ปัญหาความต้องการเข้ารับการอบรมของผู้เข้ารับการอบรมในการกำหนด จุดมุ่งหมายโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหาและความต้องการมาเป็นหลักในการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นสำคัญ การจัดลำดับเนื้อหาวิชาที่คัดเลือกมาโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมที่จะให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนหรือหลังและการวัดและประเมินผล ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ว่า การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำหัวข้อ เนื้อหา สาระที่สำรวจได้มาจัดลำดับเนื้อหาในหลักสูตร ซึ่งขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังกล่าวเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน และนำขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันเหล่านั้น มาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของSatawut, N. (2017) ที่กล่าวว่า การจัดเนื้อหาหลักสูตรที่ดีไม่ว่าจะเป็น

เนื้อหาหลักสูตรประเภทใด จะต้องคำนึงถึงขอบเขต ความต่อเนื่อง เป็นลำดับขั้นตอน และการบูรณาการ ความต่อเนื่อง คือ การจัดลำดับเนื้อหา จากเนื้อหาหนึ่งไปอีกเนื้อหาหนึ่งโดยไม่ขาดตอน ทำให้ผู้เรียนได้มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ เน้นความคิดเป็นประเด็นสำคัญและทักษะที่กระทำขึ้นในหลักสูตรเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม คือ ต้องเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์จากการฝึกอบรมเมื่อนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองให้มีประสิทธิภาพ ซึ่ง เดวิด (David) กล่าวว่า ศักยภาพ หรือบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างและพัฒนาได้ จากนั้น ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูประจำชั้นที่ทำหน้าที่สอน การจัดกิจกรรมแนะแนวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สหวิทยาเขตท่าม่วงชัยขันธุ์ จำนวน 10 คนระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2564 ระยะเวลาทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง ผลการทดลอง พบว่า ผู้เข้ารับการอบรม มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมแนะแนว หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมอบรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้นำข้อบกพร่องที่พบในการทดสอบใช้เครื่องมือมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริงต่อไป

3. การนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ ครูประจำชั้น ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนว หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ที่ทำหน้าที่สอนการจัดกิจกรรมแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหนองกงศรีวิทยาการ อำเภอหนองกงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ และกลุ่มเครือข่าย จำนวน 20 คน ผลการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนทดสอบระหว่างฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาและสร้างขึ้นในครั้งนี้ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน องค์ประกอบของหลักสูตรสอดคล้องและสนองต่อความต้องการของผู้เข้าอบรม หลักสูตรได้ผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนว และด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การอบรมได้ยึดหลักการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลาง เน้นความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม เพื่อที่จะได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกระตือรือร้นในการให้ความร่วมมือและสนใจในกิจกรรม ดังที่ Khaemmanee, T. (2002) การฝึกอบรมมักจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทันที และมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและการดำรงชีพ และการที่ยึดผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลางนั้น จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการตื่นตัว และกระตือรือร้น อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ

Chonpracha, S. (2007) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การศึกษานอกระบบ สำหรับครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการทดสอบก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม พบว่า ครูประจำชั้นที่ทำหน้าที่สอนการจัดกิจกรรมแนะแนว มีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรโดยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก ผู้วิจัยได้จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมที่ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของครูประจำชั้นในการปฏิบัติหน้าที่โดยได้ทำการสำรวจความต้องการก่อนและจึงนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับคำกล่าวของ Sukprasert, P. (2002) ที่ว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการจัดฝึกอบรม เพราะเป็นการประมวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เข้ารับการฝึกอบรม จึงมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลจากการติดตามและประเมินผลครูประจำชั้นที่เป็นอาสาสมัครและยินดีให้ผู้วิจัยติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากอบรมไปแล้ว 1 เดือน สรุปได้ว่า ครูประจำชั้นที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนว และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว สามารถจัดทำกิจกรรมแนะแนวได้ ผลจากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว พบว่า ครูที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว สามารถจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัลได้ในระดับคุณภาพดีมากทั้ง 3 คน และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากในกระบวนการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ผ่านกระบวนการฝึกกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะและเจตคติ นอกจากนั้นยังผ่านกระบวนการนำเสนองานต่อกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมด้วยกัน จึงทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น รวมทั้งการได้ฟังเพื่อน ๆ แสดงความคิดเห็นและอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้ปรับแนวคิดและเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนครู ส่งผลให้ครูสามารถจัดทำกิจกรรมแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ ควรมีการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นให้ครอบคลุมทุกด้าน และควรมีกระบวนการตรวจสอบหาประสิทธิภาพแล้วจึงนำหลักสูตรไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามที่ตั้งไว้

1.2 การนำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ต้องศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรและปฏิบัติการกิจกรรมโดยละเอียด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวยุคดิจิทัล ของครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่การรู้จักรักเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสวงหา ใช้ข้อมูลสารสนเทศ และพัฒนาบุคลิกภาพ และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

Reference

- Chonpracha, S. (2007) *The development of a non-formal education training curriculum for teachers in basic education institutions under the Office of Chiang Rai Educational Service Area Office 2*. Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Khaemmanee, T. (2002). *Science of teaching*. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum 2008*. Bangkok: Thailand Agricultural Cooperative Assembly Printing House.
- Ministry of Education. (2019). *Policy and focus of education management of the Ministry of Education, fiscal year 2019*. [Online]. <http://www.moe.go.th/webem/2518/5/449.html> [5 April 2020]
- Satawut, N. (2017). *Curriculum Development*. Bangkok : Ramkhamhaeng University.
- Sukprasert, P. (2002). *Seminar on District Agriculture/District Agriculture/Head of Planning Department*. Bangkok: Training Division.
- Upamaithichai, T. (2014). *Fundamentals of Educational Management*. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Utranan, S. (1989). *Fundamentals and principles of curriculum development*. (3rd ed). Bangkok: Mit Sahai Printing House.
- Wongyai, W. (2011). *Curriculum development in higher education*. Bangkok : R and Print.